

Дело C-53/20

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

3 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesgerichtshof (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

19 декември 2019 г.

Жалбоподател:

Hengstenberg GmbH & Co. KG

Отвeтник:

Spreewaldverein e.V.

Предмет на главното производство

Указание за географски произход „Spreewälder Gurken“, заявление за изменение на спецификацията

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, по-специално на понятието „законен интерес“ по смисъла на член 49, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕС) № 1151/2012; член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, да се приеме, че всяка действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица за физическо или юридическо лице е достатъчна, за да обоснове наличието на необходимия за предявяване на възражение срещу заявлението или за

обжалване на благоприятното решение по заявлението законен интерес по смисъла на член 53, параграф 2, първа алинея във връзка с член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Имат ли в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, законен интерес по смисъла на член 53, параграф 2, първа алинея във връзка с член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 (само) оператори, които произвеждат продукти или храни, сходни на произвежданите от операторите, за които е регистрирано защитено географско указание?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос:

а) Следва ли за целите на изискванията относно законния интерес по смисъла на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 да се прави разграничение между процедурата по регистрация съгласно членове 49—52 от Регламент № 1151/2012, от една страна, и процедурата по изменение на спецификацията съгласно член 53 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, от друга страна, и

б) поради това имат ли в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, законен интерес по смисъла на член 53, параграф 2, първа алинея във връзка с член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 само производители, които произвеждат или конкретно възнамеряват да произвеждат в географския район продукти, които отговарят на продуктовата спецификация, така че „неместните“ оператори поначало нямат право да се позовават на законен интерес?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза

Разпоредби относно защитените географски указания (наричани по-нататък „ЗГУ“), които понастоящем са уредени в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни; посочени са членове 5, 49 и 53

Релевантни разпоредби на националното право

Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Закон за защита на марките и другите знаци, наричан по-нататък „Законът за марките“), членове 130—133

Кратко представяне на фактическата обстановка и на производството

- 1 От 19 март 1999 г. наименованието „Spreewälder Gurken“ е вписано като защитено географско указание за непреработени и преработени зеленчуци във водения от Комисията на Европейския съюз регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания.
- 2 В заявлението за регистрация се посочва по-конкретно, че над 70% от преработения продукт се състои от краставици, които са произведени в икономическата зона Спreeвалд съобразно метод на контролирано и интегрирано производство, че като съставки в него са използвани — в зависимост от търсения вкус — пресен лук, пресен копър и билки, както и хрян и че специално значение се отдава на преработката в икономическата зона на Спreeвалд, тъй като там могат да бъдат гарантирани традиционните методи за консервиране и преработка.
- 3 Заявителят (и ответник), в който като членове са организирани всички производители на „Spreewälder Gurken ЗГУ“, отговаря за защитеното географско указание. На 18 февруари 2012 г. той подава заявление за изменение на спецификацията в Deutsches Patent- und Markenamt (Германско патентно ведомство). Изменението се отнася предимно до това да се допусне използването на други добавки, както и на консерванти.
- 4 Заявлението за изменение на спецификацията е публикувано в Markenblatt (Бюлетин за марките) от 22 август 2014 г. Жалбоподателят предявява възражение с писмено изявление от 16 октомври 2014 г. С решение от 10 септември 2015 г. Германското патентно ведомство установява, че заявлението за изменение е в съответствие с Регламент (ЕС) № 1151/2012. Bundespatentgericht (Федерален патентен съд, Германия) отхвърля подадената срещу това решение жалба и допуска обжалването пред Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия).
- 5 Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) приема, че жалбата е недопустима, тъй като не е засегнат законният интерес на жалбоподателя. Според него в това отношение трябва да се прави разграничение между заявление за регистрация и заявление за изменение на спецификация. Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) счита, че при изменението на спецификацията не е налице законен интерес за „неместните“ оператори, които така или иначе нямат право да използват защитеното наименование. Той счита също, че самата търговия с продукти, които са означени със защитено географско указание, като такава не може да обоснове наличието

на законен интерес. Предполаганото обезценяване на защитеното географско указание или увреждането на репутацията или доброто име на продукта би засегнало само производителите от района на географския произход. Впрочем според Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) жалбата е и неоснователна, тъй като от действащата спецификация не може да се изведе обща забрана за добавки. Той счита, че дори и заявлението за изменение да води до „съществени промени“ по смисъла на член 53, параграф 2, [четвърта] алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012, те винаги ще бъдат обективно обосновани.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

- 6 За заявеното изменение на спецификацията се прилага, от влизането му в сила, Регламент (ЕС) № 1151/2012 във връзка със съдържащите се в Закона за марките разпоредби за прилагането му.
- 7 Съгласно член 49, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 като част от проверката държавата членка открива национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението за регистрация на защитени наименования за произход и защитени географски указания и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление. Съгласно член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 заявленията за изменения на спецификацията, които не са несъществени, също се разглеждат по процедурата, уредена в член 49 от Регламент (ЕС) № 1151/2012. Ако предложените изменения са несъществени, в държавата членка и на равнището на Съюза се провежда опростена процедура; не се провежда процедура по предявяване на възражения.
- 8 За целите на производството по обжалване следва да се приеме, че заявеното изменение на продуктова спецификация не е несъществено. Германското патентно ведомство започва процедурата за изменения, които не са несъществени, съгласно релевантните разпоредби от Закона за марките във връзка с член 9, параграф 2, първо изречение от действащия към датата на подаване на заявлението Регламент (ЕО) № 510/2006.
- 9 Съгласно Закона за марките, с който се транспонират релевантните разпоредби на правото на Съюза, всяко лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на територията на Федерална република Германия, може да предяви възражение срещу заявлението за регистрация на защитено географско указание в срок от два месеца, считано от публикуването, пред Германското патентно ведомство. Това се прилага съответно за заявления за изменения на спецификацията, които не са несъществени. Ако Германското патентно ведомство установи с решение, че

заявлението за изменение на спецификацията отговаря на изискванията на Регламент (ЕС) № 1151/2012 и на разпоредбите, приети за неговото прилагане, право да обжалват това решение имат лицата, които са предявили възражение срещу заявлението в установения срок или чийто законен интерес е засегнат от издаденото решение поради изменените с него данни. Тези условия са изпълнени. Жалбоподателят е предявил възражение в установения срок.

- 10 Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) обаче правилно приема, че жалбоподателят трябва също така да докаже, че неговият законен интерес е бил засегнат от решението на Патентното ведомство, с което се уважава заявлението за изменение на спецификацията. Този извод следва от член 49, параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012.
- 11 Отговорът на въпроса, по който впоследствие трябва да се произнесат националните органи — а именно как трябва да се разбира понятието „законен интерес“ — и от който зависи възможността за упражняване на съдебен контрол, не може да бъде изведен недвусмислено от разпоредбите на правото на Съюза и трябва да бъде изяснен от Съда на Европейския съюз.
- 12 От практиката на Съда на Европейския съюз и от общите конституционни традиции, както и от членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКПЧ“) следва, че по принцип трябва да е възможно упражняването на съдебен контрол (вж. решения на Съда от 3 декември 1992 г., *Oleificio Borelli/Комисия*, C-97/91, EU:C:1992:491, т. 14, и от 6 декември 2001 г., *Carl Kühne* и др., C-269/99, EU:C:2001:659, т. 57, определение от 30 януари 2002 г., *La Conquete/Комисия*, C-151/01 P, EU:C:2002:62, т. 46 и решение от 2 юли 2009 г., *Bavaria и Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, т. 57). От това следва, че по принцип трябва да може да се извършва съдебен контрол и по отношение на акт като заявление за изменение на спецификацията, което представлява необходима стъпка в производството за приемане на мярка на Съюза. Националните юрисдикции, които се произнасят по законосъобразността на заявлението за регистрация на защитено географско указание или — както е в случая — за изменение на спецификацията, трябва в това отношение да прилагат същите условия за контрол като предвидените за всеки окончателен акт, който е приет от същия национален орган и може да накърни правата, които трети лица черпят от правото на Съюза. Следователно жалба, подадена с тази цел, трябва да бъде обявена за допустима, макар вътрешните процесуални норми да не предвиждат това в подобни случаи (вж. решения от 3 декември 1992 г., *Oleificio Borelli/Комисия*, C-97/91, EU:C:1992:491, т. 13, и от 6 декември 2001 г., *Carl Kühne* и др., C-269/99, EU:C:2001:659, т. 58, както и определение от 30 януари 2002 г., *La Conquete/Комисия*, C-151/01 P, EU:C:2002:62, т. 47).
- 13 Според запитващата юрисдикция от посоченото не следва, че в рамките на член 49, параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 трябва да

се допусне предявяването на иск в обществен интерес (*actio popularis*). Съгласно член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 обаче всеки оператор, предлагач на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация, може да използва защитено географско указание. С оглед на посоченото възниква въпросът дали в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, всяка действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица за физическо или юридическо лице може да е достатъчна, за да обоснове наличието на необходимия за предявяването на възражение срещу заявлението или за обжалване на благоприятното решение законен интерес по смисъла на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 (първи преюдициален въпрос).

- 14 Според запитващата юрисдикция на такова широко схващане за понятието „законен интерес“ се противопоставя обстоятелството, че по този начин би се обезсмислило изискването за наличие на „законен“ интерес, тъй като правото на възражение и обжалване не би било ограничено в достатъчна степен.
- 15 Ограничението на правото на възражение и обжалване чрез изискването за наличие на законен интерес, което член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 цели да установи, може да се въведе и като се предвиди, че такъв законен интерес имат (само) операторите, които произвеждат продукти или храни, сходни на произвежданите от операторите, за които е регистрирано защитено географско указание (втори преюдициален въпрос). За определянето на тази група от оператори със законен интерес би могло да се използва конкретното конкурентно отношение, релевантно съгласно законодателството относно нелоялните търговски практики. Следователно би трябвало да се определи дали предявилите възражение лица, от една страна, и производителите от географския район, от друга, са конкуренти, които възнамеряват да предлагат подобни стоки или услуги на един и същи кръг от крайни потребители, поради което конкурентното поведение на едните засяга другите, тоест може да възпрепятства или да пречи на търговията.
- 16 В подкрепа на такова тълкуване е необходимостта от защита на лоялната конкуренция. Всъщност съгласно член 1, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1151/2012 този регламент има за цел да осигури лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфики. Тази (обоснована) подкрепа за определена група земеделски стопани и производители не трябва обаче да води до неоправдано конкурентно предимство за земеделски стопани и производители, които не принадлежат към тази група. С цел да се защити лоялната конкуренция, тези конкуренти трябва да имат възможност да инициират административни или съдебни производства, ако съществува опасност продуктите, които могат да бъдат

обозначени със защитено географско указание, вече да не отговарят на това, което се обещава на потребителите в продуктовата спецификация.

- 17 Жалбоподателят твърди по убедителен начин, че в резултат на исканото от заявителя изменение на продуктовата спецификация, противно на описаната в продуктовата спецификация и обосноваваща защитата връзка с географския район, обозначените със защитеното географско указание „Spreewälder Gurken“ продукти вече няма да се преработват по „традиционни методи за консервиране и преработка“ и това ще породи икономически последици за него. Ако посоченото възражение е основателно — което обаче е без значение за въпроса дали е налице право на обжалване — това би довело до конкурентно предимство за производителите, установени в определения географски район. За разлика от предоставеното им с Регламент (ЕС) № 1151/2012 конкурентно предимство, което се основава на особените характеристики на продуктите, такова конкурентно предимство би било неоправдано. Според жалбоподателя такова изменение на спецификацията позволява на производители от географския район да етикетират краставиците си с рекламното наименование „Spreewälder Gurken“ и по този начин да препращат към традиционни методи за консервиране и преработка, които обосновават това наименование, въпреки че използваните методи (вече) не са традиционни.
- 18 Обстоятелството, че защитеното географско указание осигурява защита само на определени лица, не означава, че лицата, на които не се осигурява такава защита, нямат право да я оспорят. Така по подобен начин искане за отмяна на марка може да подаде всяко лице; за целта дори не се изисква наличие на законен интерес. Освен това географското наименование не само предоставя права, но също така задължава производителите да спазват изискванията, установени в спецификацията. Това задължение служи най-малкото за гарантиране и на лоялната конкуренция и конкурентите, които не произвеждат в определения географски район, трябва да могат да изискат изпълнението му.
- 19 Накрая подлежи на разглеждане въпросът за необходимостта да се прави разграничение между изискванията относно законния интерес в процедурата по регистрация, от една страна, и в рамките на изменение на спецификацията, от друга страна, и при заявление за изменение да се признава законен интерес само на производителите, които произвеждат или конкретно възнамеряват да произвеждат в географския район продукти, които отговарят на продуктовата спецификация (трети преюдициален въпрос).
- 20 Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) изхожда от такова разграничение между процедурата по регистрация и процедурата по изменение и приема, че понятието за законен интерес следва да се тълкува разширително в процедурата по регистрация предвид широкия обхват на последиците от нея. Според него при изменение на спецификацията обаче

„неместните“ оператори поначало нямат законен интерес, тъй като нямат право да ползват защитеното географско указание.

- 21 Това разграничение може обаче да противоречи на недвусмисления текст на Регламента. Във връзка с процедурата по изменения в продуктова спецификация, които не са несъществени, член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 препраща към разпоредбите за процедурата по регистрация, предвидени в членове 49—52 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, без да определя по различен начин понятието „законен интерес“ за целите на процедурата по изменение. Освен това при такова разграничение би била налице (неправомерната) възможност географското указание първоначално да се регистрира с подробна или строга продуктова спецификация, с цел по-късно същата да бъде „смекчена“ в процедура по изменение, в която „неместните“ оператори вече няма да имат право на възражение. Макар такова заявление да е предмет на две официални проверки в производствата пред националното патентно ведомство и пред Комисията, това също е аргумент против различното тълкуване на понятието „законен интерес“ в процедурата по изменение спрямо процедурата по регистрация.
- 22 Също така не е ясно защо при заявления за изменение само местните производители трябва да имат законен интерес и следователно право да предявят възражение и да обжалват. В това отношение по-специално не е убедително сравнението със законодателството относно марките, което прави заявителят. Защитените географски указания действително се ползват със закрила от правото в областта на означенията (вж. решения на Съда от 10 ноември 1992 г., *Exportur/LOR* и *Confiserie du Tech*, C-3/91, EU:C:1992:420, т. 37 и сл., от 20 май 2003 г., *Ravil*, C-469/00, EU:C:2003:295, т. 49, от 20 май 2003 г., *Consorzio del Prosciutto di Parma* и *Salumificio S. Rita*, C-108/01, EU:C:2003:296, т. 64). За разлика от правата върху марки, при които лицензополучателите или препродавачите по правило нямат влияние върху качеството на разпространяваните под марката продукти, защитата на географските указания се обосновава от връзката между продукта и географския район (вж. член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012), която е отразена и закрепена в продуктова спецификация. Основните характеристики на продукта, който е обозначен със защитеното географско указание, са предвидени в продуктова спецификация. Следователно регистрацията на защитено географско указание поражда не само права, но и задължение за спазване на определени изисквания, особено тези, посочени в продуктова спецификация. Операторите, чиито продукти са произведени в съответния географски район и са обозначени и рекламирани със защитено географско указание, трябва да се придържат към изискванията на продуктова спецификация (вж. по този въпрос и съображение 47 от Регламент (ЕС) № 1151/2012). Тогава обаче „неместните“ оператори трябва също да могат да предприемат действия срещу изменението на продуктова спецификация, когато съществува опасност качеството или доброто име на

продукта, противно на член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, вече да не се дължат на географския произход.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ